

ชื่อพื้นเมือง

ตะแบก

ชื่อสามัญ

Bungor

ชื่อวิทยาศาสตร์

Lagerstroemia floribunda Jack ex Blume

ชื่อวงศ์

LYTHRACEAE

ชื่ออื่น

กระแบก (สงขลา), ตราแบกปรี (เขมร), ตะแบกไข่ (ราชบุรี, ตราด), ตะแบกนา ตะแบก (ภาคกลาง, นครราชสีมา), บางอตะมะกอ (มลายู-ยะลา, ปัตตานี), บางอยะมู (มลายู-นราธิวาส), เป็อยนา (ลำปาง), เป็อยหางค่าง (แพร่)

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ผลัดใบ สูง 15-30 เมตร ลำต้นเปลาตรง ส่วนโคนต้นเป็นพูพอน เปลือกเรียบเป็นมัน สีเทาอมขาวและมีรอยแผล เป็นหลุมตื้นๆ ตลอดลำต้น

ใบ ใบเดี่ยวออกตรงข้ามหรือเยื้องกันเล็กน้อย ใบอ่อนสีแดงมีขนสั้นอ่อนนุ่มปกคลุม ใบแก่ขนจะหลุดหายไป แผ่นใบรูปขอบขนานแกมรูปหอก กว้าง 5-7 เซนติเมตร ยาว 12-20 เซนติเมตร ปลายใบเป็นติ่งแหลม โคนใบสอบ

ดอก ดอกสีม่วงอมชมพูต่อมาเปลี่ยนเป็นสีขาวหรือเกือบขาว ออกรวมกันเป็นช่อตามปลายกิ่ง

ผล ผลแห้งรูปรี ยาวประมาณ 2 เซนติเมตร ผลแก่แตกเป็น 6 ซีก เมล็ดเล็ก มีปีกโค้งทางด้านบน 1 ปีก

การขยายพันธุ์

โดยใช้เมล็ด

การกระจายพันธุ์

ขึ้นประปรายในป่าเบญจพรรณพื้นที่ที่ค่อนข้างชื้นทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ส่วนภาคตะวันออก และภาคใต้มีขึ้นอยู่มากใน ป่าดงดิบ ป่าน้ำท่วม และตาม หนองน้ำ ทั่วทุกภาคของประเทศ ที่สูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 20-300 เมตร ระยะเวลาออก

ประโยชน์

ดอกเดือนมิถุนายน – ธันวาคม

เนื้อไม้ละเอียดแข็ง แต่ใจกลางมักเป็นโพรง ใช้ทำสิ่งปลูกสร้างที่รับน้ำหนัก เสา กระจาดพื้น รอด ตง คาน และเครื่องมือทางการเกษตร ด้านสมุนไพร รากแก้ปวดกล้ามเนื้อเมื่อมีไข้ เปลือกแก้บิด เนื้อไม้ขับโลหิตระดูสตรี และนิยมปลูกเป็นไม้ประดับ